

M. PAULI JUUSTEN,  
EPISC. QUONDAM AB.  
**CHRONICON EPISCOPORUM  
FINLANDENSIVM,  
ANNOTATIONIBUS ET SYLLOGE MONU-  
MENTORUM ILLUSTRATUM.**

---

CUJUS  
PARTICULAM XLII,  
CONS. FAC. PHILOS. R. ACAD. ABOËNSIS,  
PRÆSIDE  
**M. HENRICO GABRIELE  
PORTHAN,**

ELOQV. PROFESSORE REG. ET ORD. R. ACAD. LITT. HUMANIOR.  
HIST. ET ANTIQUIT. MEMBRO,  
*Publicæ bonorum censuræ submittit*

**GUSTAVUS JOHANNES EKMAN**  
*Stip. Reg. Satacundensis.*

IN AUDITORIO MAJORI die XVII Decemb.  
A. MDCCXCVI,

Horis ante meridiem consvetis.

---

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

VIRO ADMODUM REVERENDO ATQUE  
PRÆCLARISSIMO

*Domino Magistro*

*EPHRAIMO CARENIO,*

*Pastori, ac Praeposito Ecclesiarum quæ Deo in Loimijoki,  
Alastaro & Metzänmaa colliguntur meritissimo,*

*Patrono pia mente colendo.*

*T*uam Patronæ Faventissime, benignitatem, per totum illud biennium quod Tua in Domo exegi Honoratissima, tantam expertus sum, ut nullam dimittere occasionem animus permittat, gratias quas Tibi debo maximas celebrandi. Quamobrem neque hanc mihi jam oblatam prætermittere opportunitatem potui, piam mentem venerabundamque publice testandi, ac memet eiusdem

*dem posthac, quo hactenus usus sum, favori atque beni-  
volentiae commendandi, Summumque simul Numen enixe ro-  
gandi, velit Tibi Tuisque omnigenam constantemque fe-  
licitatem benigne largiri. Ad cineres usque permanebo*

*Admodum Reverendi atque Praeclarissimi  
Nominis Tui*

*cultor observantissimus  
GUSTAVUS JOHANNES EKMAN.*

## THESES I.

**L**ingvam Romanam eadēm fere fata ac ipsum imperium Romanorum habuisse, non ī commode affirmatur.

### *Theſ. II.*

Ut ad Grammaticam alicujus linguae plenam atque accuratam condendam, aliarum lingvarum locuples cognitio non parum prodest; ita in lingva Latina pueris nostris instillanda, non contemnendum subsidium Linguae Fennicæ præbet exacta cognitio.

### *Theſ. III.*

Quo Finlandia nostra ad debitam perveniat culturam, necesse est, ut navigatio interior promoveatur, & plura oppida, officiis ac fabricis florentia, condantur.

### *Theſ. IV.*

Qui communī inservit utilitatī, suā haudquaquam negligens esse, existimandus est.

### *Theſ. V.*

Fundamentum cultus Summo Numini præstandi, in excellētia Ejus absolutissima quāreare, beneficiis suis, in creationis, conservationis & gubernationis opere conspicuis, non commemoratis, minus æquum in Religionem prodere animum videtur.

### *Theſ. VI.*

Si sui-rerumque extra se positarum conscientiam esse, cogitare recte dicitur; bruta cogitare vere utique statuitur.

### *Theſ. VII.*

Concilia si non minus mali quam boni rei Christianae attulisse, dixerimus; Historiam nobis adversam nos non habere, putamus.

fuisse, ac primo *Curatum urbis* (734), deinde *Decanum* (ut Auctor noster docet) Ecclesiae Aboensis, constitutum.

Aut absentem (in Italia versantem) electum fuisse, aut quod verisimilius videtur, post electionem suam (a. 1510, sine dubio mox post Episc. Johannis obitum, factam) in Italiani profectum (multorum utique antecessorum suorum exemplo; vid. supra p. 390 sq. 426, 534, 548,) confirmationem Electionis suae ibi a Pontifice Romano comparasse, subscriptio docet literarum suarum quibus homagium Papae praestitit, Ravennæ d. 17 Martii a. 1510 datarum (735). Post redditum, *Strengeſie inſe-*

O o o o *quente*

(734) Cfr. Litteræ in Nota proxime præcedente (733) laudate; Quibus addere licet literas *Jucice Olavi* (quarum autographon in Bibliotheca nostra Acad. servatur), quibus, nominatis supra heredibus suis *Rotgero Olavi & Martino Johannis* prædia quædam tribuit, quibusque sigillum suum appendit etiam *Mescher Aruidh Kurke, Kanik i Abo*. Data sunt Nadendal aarom epter Gudz byrdh Tu sandh fyre hundradh --- (exetera adjicere scriptor oblitus fuit: annus sine dubio signifi- cari debuit 1490)!

(735) Ipsiæ hæc literæ illis plane similes sunt, quibus Episcopum *Johannem* sūdem suam Pontifici Romano mancipasse, supra (p. 647 sq. Not. 727) docuimus; nisi quod noster hoc modo iis subscriptissimè repe- ritur: "Datum Raveniæ anno incarnationis Dominicae millesimo quin- "gentesimo decimo, sexto, decimo Kalendar Aprilis, Pontificatus" (hic exciderunt vitio descriptoris, verba "sanctissimi Patris ac Domini nostri, Domini Galii, Papæ II) "anno octavo." Ac postea adjecta hæc legun- tur (qñx repetitam fuisse ipso die consecrationis hanc homagii formu- lam, prodere videntur?): "Datumi Strengeſies anno Dni MDXI in cra- "ſtino b. Francisci confessoris, meo sub Sigillo præsentibus appenso". Cum autem in Codice vetusto, qui prædia recenset ad *Iwarum Flemmingh*, (de quo infra) Dominum in *Sundholm* olim pertinentia (*Herr Iwar Flemings Jordebok*, inter monumenta prædii *Sundholmensis*, prope *Neostadium*, siti, adhuc servato) legitur: "A:o 1512 Lögerdaghem

quente proxime anno, d. 5 Octobris, ab Archiepiscopo Upsalensi (*Jacobo Ulphonis*) consecratum fuisse, reperimus (736).

Satis mira est Auctoris nostri confessio atque excusatio, se vitam hujus Episcopi (Antecessoris sui, 40 annis ante se ad sedem Aboensem translatum, mortui!) *velut minus sibi cognitam, praeterire*; cum acta Episcopatus sui in Archivo Ecclesiae Aboensis multa sine dubio adhuc superesent (quæ postea perierunt), nec memoria sua adhuc mentibus hominum excidisse poterat!

Hujus Episcopi tempore, a. 1514, *Actum Inscrinacionis b. Hemmingi* (qua de re supra egimus p. 337 sqq) quem vehementer celebrat MESSENIUS (737), contigisse, jam antea monuimus.

*Russos Finlandiam, Danis instigantibus, crebris irruptionibus rursus infestasse, Historicinostri docent. Anno vero*

1516

„näst epter S. Birgitte dag (d. 9 Oct.) tå fatt erlige Herre Herr Ele-  
ctus på min Herres vägnar Herr Sten Stures för rått hem til Dirich  
„Hanssons, i ärlige mäns närvoro Nils Eskilsons, Clawus Henrikson,  
„Knut Erickson, Henrik Stenson, Borgmästare och Råd” &c. intelligi  
celebrem illum Electum Lincopensem, Hemmingum Gadd, existimamus.  
Nam de nostro Arvido capi nullo modo potest.

(736) Quo tempore Archiepiscopo Upsalensi literas, obsequium  
suum illi obligantes, tradidit, similes iis quas Episcopum Lau-  
rentium eidem dedisse, supra (p. 640 not. 717) docuimus. Literis au-  
tem Arvidi nostri subscriptum legitur: "Strengeles anno D:ni MDXI,  
die" (crafino?) b. Francisci confessoris." Reperiuntur in Bibliotheca  
Regia Stockholmensia.

(737) Scord. T. X p. 23; T. IV p. 52 & 55; Chron. Finland.  
Rhythm. p. 41 sq.

1516 eos, finitimas regiones (factis nuper induciis tractis) vexasse, si MESSENIO credimus (738); quomodo legationem anno proxime praecedenti (1515) ad inducias renovandas a Prorege Stenone Sture ad Russos expeditam, feliciter hæc mala avertisse, cum Nobil. V. DALIN (739) contendere poterimus?

Inter Senatores qui partibus Proregi Stenoni adversis favebant, nostrum etiam Episcopum recenset Nob. V. DALIN (740); sed postea saltem, a Danicis consiliis alienum atque proregi ejusque Conjugi fidum fuisse, reperimus (741). Lanienam vero Stockholmensem cum aliis

O o o o 2 Fennia

(738) *Scand.* T. X. p. 23; *Chron. Rhythm.* Finl. p. 44.

(739) L. c. C. XX §. II. p. 877. Inducias LX annorum, per Ericum Thuronis (Bielke) & M. Paulum Archidiaconom Aboensem (de quo infra) in Russiam ablegatos, confirmatas, atque sic consiliis Dano-rum (Russos perpetuo in nostros incitantium) hostilibus obiceri fuisse feliciter positiui, docet. MESSENIUS de hac re nihil. An cum priori illa legatione ac induciarum harum confirmatione, tempore Svantonie Sture facta, eandem putavit?

(740) Quia scilicet, cum aliis quibusdam ad foedus accessit, quod plerique Senatores Regni de Recessu Malmogensi d. S. Georgii a. 1511 facto, observando & tuendo inierant: vid. HAORPHII *Append.* ad *Chron. Rhythm.* p. 427. Quæ forte ratio firmissima non est?

(741) Non modo subscripterat Decreto de arce Stakenfi demolita, atque Archiepiscopo Gustavo Trolle a muneric sui administratione suspendendo (UGGLA l. c. N:o 699); sed etiam Capitulationi Stockholmensi (a. 1520 cum tyranno inita), a Christina Sturii vidua inclusa fuerat, ut ei fidus atque amicus (V. DALIN l. c. §. 23 p. 906), utpote qui & patriæ bene cupiit & Christina rebus adjuvandis in Finlandia operam præstítit; quare ipse Nob. V DALIN alio loco cum vocat en god Svensk och Christinas vän, som var hennes bistånd i Finland. Quamadmodum idem postea Gustavo Erici, liberatori patriæ,

Fennia proceribus cautus effugit (742); nec postea a ty-  
ranni satellitibus, qui multorum hic optimatum, nec non  
reliquorum civium sanguinem passim effundebant (743), ad  
cædem-

ad Finlandiam tyranno eripiendam, auxilium lubens præstítit. Te-  
statur nempe TEGET (K. Gustaf's Hist. P. I p. 33) cum ad Arcem Abo-  
ensem occupandam Nicolaus Arvidi missus a. 1521 cum exercitu suis  
set, ad arcis hujus obsidionem Episcopum nostrum insignem illi open  
exhibuisse ("til huiklen beståningh Biskop Arsfued i Åbo var Niels  
,,Arsfuedson mycket förforderligh, och undsatte honom Bysfor, Loh,  
,,Krut och Hoffmän").

(742) Qui nempe a tyranno Stockholmiam vocati, fese illi crede-  
re tutum non putabant; adeoque domi manebant. Literas, quibus il-  
los allicere in laqueos suos tentavit, inferendas curavimus Foliis Hebd.  
Aboënsibus a. 1796 N:o 30; quibus nominatim invitavit Episcopum Ar-  
vidum, Aconem Georgii (Åke Jörgenson, Tott) Praefectum Arcis Tavast-  
burgensis, Antonium Erici (Tönnes Erichson, Tott) Praefectum Rase-  
burgensem, Nicolaum (Claudium?), Henrici (Claves Hendrichson, Horn), Le-  
giferum Fennia Australis, Henricum Stenonis Legiferum Fennia Bo-  
realis, & Canutum Erici (Knut Erichson, Kurck, qui in literis eodem  
anno datis vocatur Legifer Satacundice, Legman i Sategunda Lagtagu,  
ac sine dubio, loco Henrici Stenonis jus in hac provincia dicebat?)  
ut consiliis suis ei ad salutem publicam tuendam adjuvaturi præsto fo-  
rent!

(743) Nonnullas tyranicae hujus crudelitatis victimas recenset  
Auctor noster, docens, Christierni jusu, Aconem Georgii d. 27 No-  
vembbris Tavastburgi (non Aboë, ut habet Nob. UGGLA l. c. N:o  
691), Nicolaum Eskilli & Hemmingum Gadd, ante castrum Raseborg  
(non illum Aboë, neque hunc in castro Raseborg, ut habet Nob.  
UGGLA l. c. N:o 677 & 674, aut Gaddium Tavastburgi, quod asserit  
TEGET l. c. p. 35, & post euni V. DALIN T. III Vol. I p. 56 not.  
q.) d. 16 Decembris (non 11, factum enim fuit Dominica 3 Adventus),  
fuisse decollatos, quod factum eo tempore cum aliis Sveciæ Heroëbus,  
Gaddium sub Rasborgo subiisse, MESSENIUS narrat (Scind. T. IV p. 89).  
Accesserunt a. 1522 in Januario, ex novo tyranni jusu, in Arce A-  
boënsi capite truncati, Antonius Erici (Tott) & Henricus Stenonis (Renhus-

cædem rapi potuit (744).

(b) Cum interim illustris heros *Gustavus Erici* (*Wulse*), pro oppressa liberanda patria, arma feliciter ceperit, atque celeriter magna regni parte recepta, ad Finlandiam quoque sævitiae tyranni eripiendam strenuos aliquot fidosque sibi viros cum copiis hoc misisset (745), iisque, licet arces expugnare non valerent (746), partim

O o o o 3

tamen

*vud*); *Stigson* apud Nob. V. DALIN T. II C. 20 §. 28 p. 916, erratum esse puto typographicum? (cfr. idem T. III l. c.); præter plures alios, omnis ordinis homines, a digno sævitiae tyrannica ministro *Thoma*, illius arcis Praefecto, variis modis trucidatos. Vid. TEGET L. c. p. 34 sq. It. p. 33.

(744) Sine dubio procul a tyrannorum potestate, intra arcem Kuustoënsen, vel aliis locis tutis, cum viris quibusdam aliis patriæ amicis, versabatur?

(745) Mox post comitia *Wadstenensia* a. 1521 in Augusto celebrata. Misisse autem has copias mense Septembri, iisque præfecisse *Nicolaum Arvidi*, ac proxime post eum *Henricum Johannis* (*Hendrich Djönson* till Haga i Åland) narrat TEGET l. c. p. 31; iis sepe adjunxitse multos Fennos & nobiles & plebejos, tyranno infestos, ac inter hos præcipue *Nicolaum Grabbe* (de quo infra). MESSENTUS non tam copias suis ex Svecia transmissas, quam viros quosdam idoneos, autores ac duces Fennis ad jugum tyranni excutiendum futuros, significare videtur, scribens: "strenuos aliquot eo viros ablegat (*Gustavus*) ut indigenis convocatis, propugnacula regionis expugnet." (Second. T. V p. 5). Quem verius rem expressissime putamus: quod difficile *Gustavo* fuit, in illo rerum statu, que ad exercitum in Finlandiam traiicendum requirebantur conquerere & comparare?

(746) Quas valido præsidio, in primis militum peregrinorum, tyrannus firmaverat. Notum enim est, anno jam 1520 arces Aboënsen, Raseburgensem & Viburgensem, per copias quas famosus ille *Hemmingus Gadd*, tyrauni assecla factus, in Finlandiam adduxerat;

tamen has circumcingerent, partim alio modo hostibus negotium facerent 747; Præfector Clasti Danicæ Severinus Norby illos depellendos, suisque auxilia ferenda esse necessarium duxit. Quare cum classe atque copiis Aboam veniens, urbem

sine magno labore, in consternatione illa generali quæ morteni Sturii & Svecorum alias calamitates sequebatur, fuisse occupatas. Neque Tavastburgum diu restitisse credas; quod ex (pertide violato illo) pacto dedicationis Stockholmensis, Sturii viduæ, una cum sua atque Kumöensi dictione, concessum erat (HADORPH. l. c. 446 sqq). Literæ tyranni (dæc Stock. die S. Martini, 11 Nov. 1520) ad Petrum Hvid & reliquos duces prædicti Tavastburgensis, qui *Christinæ* nomine arcem tenebant, habentur apud TUTEFELDUM l. c. p. 1162, quibus iis mandat, ut cum Illa ceterique criminis manifestæ heresios essent, secundum leges Sveciæ, damnati, arcem literarum exhibitori Johanni Matthiæ (Jens Matzson) confessim traderent. De Thomas arcis Aböensis, & Rosone Matthiæ (Roloff Matson) Viburgenis Praefectis, infra commemorabitur. — Obsidionem arcis Aboënsis a Nicolao Arvidi suscepit, feliciter non cessisse, passim Historici nostri docent (vid. TEGET L. c. p. 36; & V. DALIN T. III C. 2 §. 3 p. 56, qui ducem illum vocat *Nils Westgöthe*, & p. 52 not. (f) fratrem fuisse Arvidi Gustavi, Arvid Gustafson, celebris inter Gustavianos imperatoris, male addit); quam (d. 23 Nov. inceptam) cum a Severino Norby vere sequente coactus esset solvere, ille cum reliquis duabus copiis Fennicarum, in provincias interiores recederet necesse habuit, ex spei arcium expugnandorum interim renuntiare. Cfr. TEGET l. c. 40 tempore, præter mentem quidem Nicolai, non tamen sine eius culpa, urbs Aboënsis incensa fuit (qua de re idem TEGET ibid.); unde vetus annotatio, in Actis Palmiskold. N:o XIV T. 59 p. 235 habet: "1523. d. 22 Maii, combusta est civitas Aboënsis per Nicolaum Arvidson!" Ubi in anni tamen nota (1523 pro 1522) errorem inesse, apparet.

(747) In primis Nicolai Grabbe de Grabbaka (quem male vocat Krabbe til Grafacka V. DALIN l. c. T. III C. 2. 6. 2 p. 52) callida audacia (vid. TEGET l. c. p. 31 sq); de quo viro infra quedam addendum.

urbem cepit atque spoliavit (748). Cujus adventu, vi  
& acerbitate comperta (749), Episcopus noster, merito  
sibi timens, fugiendi primo in Ostrobothniam, indeque  
porro mare transeundi consilium cepit; in Svecia, ubi  
*Gustavus* magno jactucessu vires tyranni fregerat, tutius  
sibi asylum quæsiturus (750). Sed infeliciter ei hoc  
consilium cessit. Quam enim, nave (751) e paroecia *Ner-*  
*pis*

(748) De hac ejus expeditione passim Historici nostri agunt: cfr.  
TEGEL l. c. p. 35 sqq. MESSENIUS Scand. T. V p. 7. V DALIN l.  
c. §. 3 p. 55, §. 6 p. 63. Præter Aboam alia quoque loca Finlandiæ  
maritima fuisse hoc tempore a Danis infestata, vel annotatio docet  
in laudato supra (p. 653 not 735) ecclie Sundholmensi talis occurrens;  
”1522 skinnade K. Christierns folk Sundholm”.

(749) Aboæ præsentem sub his turbis Episcopum nostrum haud  
fuisse, præter rem ipsam, verba ostendunt Auctoris, de impetu *Severini*  
*Norby* in urbem facto eum *inaudivise* dicentis. Non erat scil.  
consultum, prope ad loca ubi duces tyranni dominabantur, accedere.

(750). Res ipsa docet, eum, cum mare trahere constitueret, ac  
in Sveciam proficisci, apud *Gustavum*, cuius partibus impense adeo  
faverat, præsidium atque tutamen querere voluisse: quod etiam ex-  
presse testatur TEGEL l. c. p. 36. Ac magnam jam Sveciæ partem  
tyranno eripuerat, atque in libertatem vindicaverat, sibique obedi-  
entem efficerat *Gustavus*; ita ut amicis suis tutæ in iis locis offer-  
rentur.

(751) *Naviculae* (parvi admodum navigis) ibi ab eo *conscensæ*, Auctor noster  
meminit; qui tamen non accuratisima se præditum fuisse rei cognitione, ipse  
prodit, cum ex fama tantum vulgaris se eandem hausisse significet (*di-  
citur*). Diligenter autem ac dilucide TEGEL (l. c.) rem enarrat, su-  
gamque describit Episcopi, scribens: Samma tiidh (cum *Severinus Norby*  
„copias Fennicas, arcem Aboensem obsidentes, recedere coegerisset) mäste  
„Biskop Arffuedh i Åbo rymma, och gaff han sigh först til Raumo,  
„ther han nadhe sitt Skep liggiandes, och så föledes tädhan och til  
„Ulfssby. Men effter han ther icke fäker och frij blifua kunde, och  
„sick altidji tijdender, at sienderne drogho allastades omkringh och

*pis profectus, mortem fugiebat, eam in mari, tempestatum vehementia turbato invenit (752), una cum cognatis multis ac familiaribus suis (753), aliisque, ut traditur, itineris sociis (754). Quæ ætate anni 1522 evenisse videntur (755); ita ut in textu Auctoris nostri, qui annum*

1521

„söchte esster honom, gaff han sigh medh många aff then *Finska Adel*, „Frwer och Jungfrwer, som aff fruchtan och räddhoga flydde för „samma Konung Christierns tyranniske påbudh stuld, til sjöss och ach- „stade sigh åth Sverige til Konung Gustaff. Men them kom en grase- „ligh stor storm och owåder uppå, så at the alle med steep, folck och „godz förginges och blesse borta, utan för Öregrund i Wiggian.” (sunt *Grenpen*?) Quæ ex certa & accurate notitia eum scripsisse, simul apparet. Si igitur Episcopus ex parœcia Ostrobotniae *Nerpis* iter versus Sveciam direxit, ut Auctor noster narrat illuc, littus legendo, ex urbe Ulfby (hodie Björneborg) prius navigaverat.

(752) *Die 22 Julii contigisse, SPEGEL & RHYZELIUS (l. l. c. c. in vita nostri) dicunt: quod unde didicerint, nescio.*

(753) *Inter cognatos suos Decanum M. Conradum referre Auctor videtur? Familiares autem, ministros atque domesticos suos significare credas? Fortasse etiam amicos?*

(754) *Vidimus nuper TEGELIUM plures Nobilium Finlandensium, eorumque Uxores & filias comites ei infelcis itineris dedisse. Nec aliter MESSENIUS (Scand. T. V p. 7) multos de Clero Proceribusque cum eo profectos una periisse, narrat. Si igitur in una navi omnes erant, non sane admodum esse potuit exigua; ex eo sine dubio genere quo Russici nostri maritimî adhuc utuntur (Svet, Skuta)?*

(755) *Anno 1521 & adventum Severini Norby, urbisque Aboënsis direptibem, & fugam exitiumque Episcopi evenisse, Auctor noster dicit? Cujus textum licet vitio laborare putaremus, tamen corrigere ausi non sumus; non solum quod is error in optimis deprehenderetur codicibus (Nettelbladiano & Academico nostro, cuius tamen spargini recentior manus adscribit a. 1522), sed etiam apud MESSENIUM, cum in *Chronico Epistolorum* (in vita Arvidi), tum Scandia T. X. (p. 23): quod ostendit, eum quoque in *Chronico Guusteniano* annum eundem reperis.*

1521 exhibet (2), vitium inesse putemus (756).

P p p p

In-

se licet postea, errore deprehenso, eundem correxerit, & T. V p. 7, nec non T. XV p. 99, ad a. 1522 recte retulerit. Cæterum hunc errorum ab ipso nostro Auctore profectum haud esse, ut jam credamus, non ipsa modo res jubet (ut mox monebitur) sed etiam quod de sex fere illis addit annis, quibus sedes Episcopalis (a morte Arvidi ad electionem Martini) vacaverit: cum enim hunc in feriis trium Regum, adeoque initio mensis Januarii (d. 6), a 1528 in Episcopum fuisse narrat electum, per septem fere annos vacasse sedem, si anni jam 1521 æstate Arvidum periisse credidisset, pronuntiare debuisse videtur? Adeoque textum ejus corrigendum esse, & pro 1521, scribendum 1522, nunc quidem haud dubitamus: nam eodem anno interisse Episcopum Arvidum, quo urbem Aboënsim Severinus Norby occupavit & spoliavit, dubio vacat.

(756). Præterquam quod TEGELIUS (l. c.), & MESSENIUS reaccurius penitata, annum 1522 habent; ipsa res idem credi jubet. Namque cum Gustavus Erici opus liberandæ Patriæ non ante a. 1521 inchoare potuisset, ac post Comitia demum Wadstenensia, eodem hoc anno, mense Augusti, celebrata (quibus Regni Gubernator constitutus fuit) ducēs copiasque in Finlandiā, ad eam liberandam arcesque ejus expugnandas, mississet, a quibus non ante mensem Novembrem Arx Aboënsis obsessione clausa fuit (cf. supra p. 657 sq. not. 745 sq.); neque Episcopus obscientibus subsidia præbere (supra p. 655 sq. Not. 741), neque Norby obses sis opem adserre, neque ille tutum in Svecia refugium sibi promittere, aut Severini adventu territus illuc proficiisci, ante æstatem a. 1522 potuit. Fateri tamen cogimur, ut verisimile non est, Fennos, ante Comitia Wadstenensia missaque sibi auxilia, arma contra tyrannum capere ausos fuisse; ita mirum videri debere, Episcopū nostrū inter tyranni satellites armaque tam diu potuisse salvum versari, & viu illorum effugere? Intra castrum puto Kuustoëns (quod oppugnare non placuit), sese continuit? Quamquam Antonio quoque Erici & Henrico Stenonis, qui etiam arcī Aboënsi sese credere ausi sunt, (ubi initio demum a. 1522 capite plexos constat), quique sine dubio obsequium tyranno, reliquorum civium exemplo profesi, in fidem ejus (dubiam sane ac formidolosam!) recepti erant, tyranni ministros in-

Infelici fato ita periit Episcopus *Arvidus*, qui ultimo fuit Episcoporum Finlandensium religioni Romano-Catholicæ addictorum. Post ejus mortem, fere 6 annis vacante sedem Episcopalem, Auctor monet: quo tam tempore vicariis quibusdam curam Ecclesiæ Fennicæ fuisse commissam, ilmul significat; quorum etiam nomina prodit.

c). *Johannem* bunc Westrogothum inter Episcopos Finlandiæ recenset MESSENTIUS (Scand. T. X p. 23, cf. T. p. 12), locum illi XXXIII assignans, (licet inauguratione caruise fateatur), & a 1522 constitutum fuisse significat; atque in *Chronico Finl. Rhythmico* laudibus, ut Lutheranorum conatibus (veterem doctrinam mutare audentibus) adversarium, ornat (757). Sed eundem Auctor noster nonnisi ut *Præfectum redditum Episcopalium* fuisse hoc misum, significare videtur, ipsius vero muneric Episcopalis officia omnino non attigisse? Quare quod de *Vincentio* mox narrat (illi, prior? *adjunctum fuisse* &c.) ad eundem *Johannem* trahere possit? Quamquam etiam de *M. Erido* commode interpretari queas. Cæterum de *Johanne illo*

rim pepercisse videmus. Cæterum chronologiam a MESSENIO (vitioso Chronicæ exemplo decepto) primum adoptatam (Scand. T. X p. 3), secundum quam *Gustavum Arces* Finlandiæ anno jam 1522 expugnasse statuit, falsam esse, inde etiam patet, quod hoc non ante expugnationem Arcis Stockholmensis, anno demum 1523 (mense Junio) factam fieri potuisse, expresse docet TEGEL l. c. p. 36.

(757) "Johan Wästgöthe dernäst kom, På sin vigsel ej fick lof „från Rom“ (quasi tamen confirmationem Papæ petiisset?) "Kung Gustaf will och ej dertill, Medan Bispen ej anta will Trones förändring i sit stikt; För sådant och annat mer slikt, Ifrån det kallet assättes zhau, Ändock han var en tjenlig man", p. 44 sq.

illo lepidam annotationem scriptor exempli *Cchronice Juveniani*, quod in Bibliotheca nostra servatur Academica, textui subjunxit; quam eo libentius adponimus, quod ad ætatem codicis æstimandam simul pertinet (758).

d) Hunc *Magistrum Ericum*, quem ante Decanum fuisse Linopensem recte dicit (759) *MESSENUS*, a. R. *Gustavo*, Johanni deposito a. 1525 subrogatum, XXIV idem numerat Episcopum Aboensem (760). Etiam Auctor noster post

P p p p 2

Jo-

(758) "Eo tempore quo ego Michael Sieth eram in servitio  
„Johannis Wesgoti in Wexø" (predium nobile paroccia Kångasala) "ab  
„ejus ore audivi verba talia. Ta jag var i Biscops frøs, så upbar iag  
„nägre penningar aff Presterna för theras öachte barn. Som iag kom  
„fram för Kon. Göstas med the penningar, så sporde han hvad pen-  
„ningar the sculle vara? Jag sade hvarföre the voro upburne aff pre-  
„sterna. Svarade Konungen, Medan the peningat äré hijt kompne, så  
„må the här wara; men här efter seal that icke så skee, utan prester  
„scola hafta theres äkta hustrur". Dominum prædii illius fuisse, ibi-  
que postea habitasse putet. Sacerdotem vero fuisse, non appetet; ac  
reditus Episcopales collegisse, ex his etiam verbis liquet. Quid si ei-  
dem hoc negotium commissum fuit Johanni Westgotho (Jöns Westgö-  
the til Wexøð) qui his florens temporibus ejusdem prædii Dominus au-  
dit, atque inter annos 1524 & 1531 Praefectus Arci Aboensi fuit, a.  
1536-1544 Judex Territorialis superioris Satacundie, a. autem 1545 —  
1550 vice vii Legifer Fenniae Borealis, ac sive apud R. Gustavum haud  
exigua voluit? Vid. de eo *Fol. Hebd. Ab.* a. 1793, N:o 45.

(759) *Scord.* T. V p. 12 scribit: Abogensis in Finlandia *Præfut* (?)  
„fuit aliquandiu post Arvidi mortem *Johannes Westrogothus*, & illo  
„per Gustavum remoto, M. *Ericus Decanus Linopensis* illa potuit  
„hoc tempore (circa a. 1523) Cathedra." Num alias habuit hujus as-  
serti fontes, quam Auctoris nostri verba nimis libere explicata atque  
ornata?

(760) *Scord.* T. X p. 24: "Circa eundem (a. 1525) *Gustavus rex*,

*Johannem* fuisse in *Finlandiam* deputatum testatur. Unde RHYZELII narratio (l. c. VII Bok. III Cap. p. 343) minus accurata est, qui ita rem proponit, quasi simul *Johanni* redditum Episcopaliū administratio, & *Erico* Capituli regimen curaque Dioceſeos demandatae fuissent (761). Quum vero hunc *Electum* vocatum fuisse constet, non a Rege solo pro imperio constitutum, sed etiam Capituli suffragiis more fuisse solito designatum, inde colligas (762)?  
Circa

*Johanni* cathedralē candidato. Abogensis, ceu dogmatis Lutherani adversario deposito, M. *Ericum* subrogat, XXIV ibi Episcopum?

(761) Adoptat ejus rationem Nob. UGGLA l. c. N:o 723, atque adhuc apertius affirmat divisam inter illos fuisse muneris Episcopalis curam.

(762). Idem significat TEGET l. c. p. 42, scribens? "Och förtidenskuld skrefff siefff Gipfe Rex Gustavus) sampt medh Canickerne - - Påven i Rom här om til - - - Sammaledes bleff tā medh Påvens famtykke Mester Knut - - - aff Canickerne i Upsala postulerat och uthwaldt til Erchiebiskop, - - - Theslijkes Mester Erich, som var Decanus i Linköpingh til Biskop i Åbo." Addit CELSIUS l. c. p. 165, *Gustavum*, pro hoc negotio procurando & confirmatione Pontificis novis Episcopis comparanda, *Magnum* quendam *Magni* Romam misisse. Quod a 1522 factum fuisse, leviter errore uterque narrat. Cum vero Bibliotheca nostra Academica apographa ipsarum Epistolarum R. *Gustavi* posideat, (cum trium alias, eodem circiter tempore ad Papam, *Adrianum VI*, ab eo misitarum, quas omnes Romæ ex Archivo Pontificis Romani descripas, Generosis, D:rus FREDENHEIM, Summus Ædificior. Regior. Praefectus &c. benigne hic transmisit) hoc de negotio Pontifici datarum; illarum exemplum, multis nominibus memorabilium, adjungendum esse merito duximus, quod tale est: "Devota pedum oscula beatorum. Beattissime Pater. Vacaverant diu ecclie. Cathedrales in terris nostris, Tandem Prepositi & Capitula earum supplicaverant clemencie nostre, quod pro eis quos rite & canonice elegerant, literas nostras ad Sanctitatem vestram dare vellemus, ut eo citius solatio Pastorum & Episcoporum gaudere possent. Elegerant Prelati & Canonici Upsilonenses,

Circa a. 1525 & 1526 Diœcesi præfuisse, atque inter Re  
P p p p 3 gn̄

„post resignationem D:ni Gustavi Archiepiscopi Upsalensis, Reverendum Patrem D: Johanneum Ghotum, Sanctitatis Vestre Commissarium, & Canonicum ejusdem Ecclesie Upsalensis, in eorum Archiepiscopum elegerant Canonici Scarenenses post mortem Vincentii Episcopi Scaren sis Magistrum Veige haralli (leg. *Magnum Haraldi*) Archidiaconum in Episcopum Scarensem. Similiter Strengenenses post mortem Domini Matthie Episcopi elegerunt prepositum Dominum Sommaz (leg. *Magnum Sommar*) in Episcopum Strengenensem. Prelati etiam & Canonicci Arosienses post mortem D:ni Ottonis Episcopi eorum postulaverunt in eorum Episcopum religiosum patrem D:num Petrum Magni, qui jam est provisor *Donus sancte Birgide* in urbe Roma. Et quamvis Episcopus Aboënsis Arindus (leg. *Arvidus*) superiori anno (itaque 1522!) mortuus est, non tamen adhuc processit Capitulum Aboënsie ad electionem novi Pastoris & Episcopi, propterea quod ipsa Ecclesia Aboënsis occupata fuerat per inimicos, a quibus eam nuper cum toto Ducatu Finlanche (leg. *Finlandie*) eripuimus & corone adjecimus. Grati sunt nobis & populo nobis subiecto omnes presati electi Episcopi, quos Sanctitati Vestre confirmandos offerimus, supplicantes quod Sanctitas Vestra, attento periculo quod in his malis temporibus religioni ex vacantibus ecclesiis accidere possit, quantocius confirmet, atque gratiose de solutione debitorum Camere Apostolice cum eis agere dignetur, ex quo ecclesia jam pauperrime sunt, & omnibus rebus penitus spoliata: & ultra hoc presati electi singulos Episcopales census contra inimicos Ecclesiastice libertatis jam expenderunt, & adhuc quotidie expendunt: qua liberalitate S:ia Sedes Apostolica ex Nobis & Regnis nostris majora beneficia consequetur, nosque in majus obsequium Sanctitati Vestre asfringet, quam diu & felicissime valere optamus. Ex civitate nostra Regia Stocholmensi A:o D:ni 1523, 14 die Septembri, sub nostro sigillo.

Gustavus Dei gratia  
Svecorum & Gothorum Rex.  
De mandato Serenissimi D:ni Regi --  
L. (Lorenz) Andree Secretarius subscripti."

Ex quibus patet literis, Mag. Ericum neque a Capitulo Aboënsi fuisse (tum quidem adhuc) electum, neque Papæ nominatum comment-

gni quoque Senatores locum obtinuisse, extra dubium est (763). Etiam hunc consiliis Regis, tributa Clero imponentis, ut & novæ doctrinæ (Lutheranæ) per Fenniam propagari coepit, restitisse, non improbabiliter MESSENTUS narrat, eamque ob causam fuisse a Rege beneficio privatum addit (764).

e) Vin-

datum. An igitur a Papa fuit ipso nominatus? Vel an literarum exhibitor in mandatis habuit, ut privatum eum Papæ proponeret Episcopum Fennicæ constituendum? Non liquet. Quod autem de expensis Cameræ Apostolice debitiss condonandis, Rex petiit, tale fuit, ut totum negotium irritum redire facile posset.

(763). In Actis Magistratus Urbici Stockholmensis, ab Olavo Petri consignatis, quæ edita habentur in Collectione præclara Reverendiss. Archiepiscopi V. TROLI, *Skrifter och Handlingar til uplysnings i Svenska Kyrko och Reformations Historien*, T. II p. 269 legitur: "Feria 6:ta ante Birgite saate för rätte epter vor nadigalæ Herres befallningh (Stockholmæ) Electus af Upsala, Electus af Abo, Mester Lars, Peder Hird &c offuer et skuldfordringsmal". Ut Regni Senatores hoc judicium habuissent, recte observat Editor. — In Collectione Actorum Publicorum *Stiernmanniana*, *Riksdagars och Mötens Befluth*, T. I p. 48 sqq. literæ habentur Holmia a. 1526 d. 8 Aug. ad eundem *Electum Aboensem* scripta (nescio a quo, neque enim hoc investigavit prodiditque Editor, ut neque significavit ex quali exemplo aut tibi reperiundo descriptis &c) de subfido Regi a Clero, vi Decreti Comitialis faciendo: unde discimus, Clero Decescos Aboensis 3000 Marcarum tributum, juxta Electi moderationem (h. e. definitionem & partitionem) pendendum, fuisse impositum, præter duas partes decimiarum ejus. nisi ad ecclesiam quamque parochiæ pertinentium (*Kyrkotionden*; Nob. V. DALIN dicit 8 nonas partes, l. c. T. III P. I p. 144, sed cf. ib. p. 134) Regi vindicandæ, & Equites bene armatos ab Episcopo pro reddituorum suorum magnitudine (6 equites ex 400 marcarum redditibus) præstandos.

(764). Scund. T. X p. 24: "Antistes, (a. 1525) decimarum ad belli usus ecclesiasticarum applicationi, per Regem mandata, & statio-

e) *Vincentium hunc MESSENIUS Gadensem vocat Episcopum (in Partibus infidelium?) & Electi Erici Vicarium* (765), cæterum nobis ignotum: qui cum Consecrationis Episco-

ni militum in cenobiis, communicato cum Lincopensi consilio, autem dicitur fuit reluctatus". Unde "Circa a. 1527 M. Ericus, Finlandæ Anistes, quod per Vicarium, scilicet Vincentium Gadensem Episcopum, suo muneri satisficeret, innovationi religionis ita obstante, a Rege privatur beneficio". (Cfr. supra not. 760). In *Chronico autem Finl. Rhythm.*, canit: "En het Mäster Erik så begick Han åmbetet af Kungen fick, --- Pehr Särkelax sig företog, --- Utsprider then Lutheriska tro Hos alla them i Finland bo, --- Thetta gjorde han så kert dä Medan i landet ingen var Wigm Biskop som thet vårk förtar, --- Men Biskopen ej lida kan Kungen vil så Luther hjälpa, Och Pävens sak härmde stielpa; At han ocktionden lade Til Krigshielp, och hofmän hade I Klostren til borgaläger, Så förtärde hvad Guds folk äger. Biskopen eu suffragor (Suffragator s. Suffraganeus) har, Med hvilken han kring landet far Och sit åmbete beställer, Mot Luathers sak resan gäller. Wred på honom ty Kungen blef, Och utur Biskops-sätet dref". Nemini non patet, MESSENIUM & libenter commemorare, quomodo Regis consiliis sese *Ericus* opposuerit, laudis ei hoc non exiguae tribuens, & causam successus quo doctrina Lutherana in Finlandia utebatur haud levissimam in eo querere, quod nullus hoc tempore Diccesi præcesset *Episcopus consecratus*. Quæ omnia ingenium suum mentemque satis produnt! — Cæterum vel illa res, quod *Ericus* ille Lincensis Capituli fuerat membrum, ubi *Johannis Braffii* contra novam doctrinam odium imbibendi consiliaque ejus pro Hierarchia interitu impediendo discendi opportunitatem habuerat, (a quo etiam literas suas ad nostrum scriptis putamus, quarum supra p. 656 not. 763 meminimus?), valde verisimilem reddit MESSENII narrationem, quæ reformationi ecclesiæ *Ericum* obstatisse docet, idque communicato cum *Lincensis consilio factum* asserit, cuius callidam rationem ipsæ quoque illæ allatæ a STIERMANNO literæ non obscure produnt.

(765) H. e. Adjunctum ei in iis muneric partibus, quas ipsi, ut nondum consecrato, peragere haud licuit, adjutorem: qui unde venerit, & a quo constitutus fuerit, omnino nescimus, Raros cæterum in pa-

Episcopalis jam antea factus fuisse particeps, Episcopali quoque jure posuit homines *Christi* *matre confirmare*, quod *Erico* ordinationis Episcopalis experti, per canones Ecclesiae Romano-Catholicae non licuit (766).

De primis moliminiis reformatæ Ecclesiæ Fenniæ, hoc ipso tempore factis, nullam aliam vel certiore vel pleniorum a iudee notitiam habemus, quam quæ paucis verbis ab Auctore nostro traditur. Hinc enim MESSENIUM quoque sua haustisse, appetet. Neque de M. Petro Särkilax, primo hujus operis in Fennia auctore, plura quam

tria nostra tales fuisse Episcopas, consecrationem sine Diceesi (nisi nomine tenus) simul sibi tributa natos, constat. Voe habetur autem ille, *Episcopus (Biskop Vincentius)* etiam ab ipso Rege Gustavo, ut verba ejus apud RHYZELIUM, Monasteriol. p. 301 legenda, ostendunt.

(766) Non est improbatum, *Ericum* in Sacerdotibus quoque consecrandis opera hujus *Vincentii* fuisse usum, quod asserit RHYZELIUS (*Episcoposc.* l. c. p. 343), scribens: "Thenne (*Ericus*) emedt han, „såsom ovrigt, icke vägde sig viga Präster, betjente sig til Prästevig, „ning af en som hette *Vincentius*, som hade fått vigsel": sed non de hac re, verum de Sacramento Confirmationis, non nisi ab Episcopo consecrato fidelibus communicando, Auctorem nostrum loqui, manifestum est. Male autem mentem RHYZELII (qui non de ordinibus sacerdotalibus, quibus caruisse *Ericum* credi nequit, sed de Episcopaliis illis loquitur, cepit Nobil. UGGGA l. c. scribens: *Emedan han (M. Ericus) ej var vigd til Präst, förrättades Prästvigningarne* (d. quod non sufficit ordinationem sacerdotalem accepisse, sed opus fuit etiam Episcopali) af en vid namn *Vincentius*, som var sjelf Prästejd. Admodum autem turbat SPEGEL, qui (l. c.) sit: "Omfestet Johannes Vestrogothus, och M. Ericus i medlertid fiodo efter Stiftet; doch förestod thenne *Ericus* så länge Biskops Ämbeter, och *Vincentius* hafver något thertil hulpit, besynnerliga at upphöra råmor och inkomsterna,